

RÆLINGEN KOMMUNE
Kommunalteknikk

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET
Postboks 8013 DEP
0030 OSLO

Deres ref./deres dato:
12/3974/05.10.2017

Vår ref.:
2017/3523-2/LINGRI

Arkivkode: Dato:
K09 18.12.2017

Høringssvar fra Rælingen kommune til forslag til endringer i vannforskriften og naturmangfoldloven

Jeg viser til brev datert 05.10.2017 fra Klima og miljødepartementet. Vedlagt er høringssvar fra Rælingen kommune, på forslag til endringer i vannforskriften og naturmangfoldloven.

Med hilsen

Linda Grimsgaard
VA ingeniør

Vedlegg

- 1 Høringssvar fra Rælingen kommune til forslag til endringer i vannforskriften og naturmangfoldloven

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Høringsuttalelse vedrørende endringer i vannforskriften og naturmangfoldloven.

Rælingen kommune avgir følgende høringsuttalelse i saken:

1.

Rælingen kommune mener at arbeidet med helhetlig vannforvaltning er viktig, og at vannforskriften er i all hovedsak et godt virkemiddel i dette arbeidet. Helhetlig vannforvaltning er et krevende arbeid. Det positivt med forbedringer og tilpasninger i gjeldende lovverk så snart dette synes nødvendig. Det er gjennomført flere evalueringer av prosessen med vannforvaltningsarbeidet de siste årene. Konklusjonene fra dette arbeidet burde i større grad inngått i høringsdokumentene når så omfattende endringer skal gjennomføres.

2.

Rælingen kommune er bekymret for at de foreslåtte endringene vil innebære en dreining fra lokale prosesser (bottom-up) og til nasjonal iverksetting styrt ovenfra (top-down). Dette vil medføre svekket engasjement for vannmiljøet lokalt og regionalt og dermed lavere ambisjoner for vannmiljøet (særlig i forhold til vannkraft), svekket vilje til tiltaksgjennomføring og svekket vilje til beskyttelse av vannmiljøet. Høringsdokumentet har stort fokus på unntaksbestemmelser. Det er påbegynt et løft for vannmiljøet, og denne innsatsen må ikke svekkes som følge av forskriftsendringer. Norge må ha høye ambisjoner for vannmiljøet.

3.

Rælingen kommune mener primært at ansvaret for prosessen med å gjennomføre vannforskriften fortsatt bør ligge hos fylkeskommunen, i hvert fall én planperiode til, for bedre å kunne evaluere måloppnåelse. De siste årene har fylkeskommunene sørget for gode og velfungerende arenaer og prosesser, og styrket ressurstilgang. Prosessene bør forenkles som del av kommende planrullinger uavhengig av hvem som har det regionale prosessansvaret. Nasjonalt kryssende interesser, styringsdokumenter, veiledning og overvåking bør uansett forbedres, styrkes, tydeliggjøres og komme tidlig inn mot neste planperiode. Videre må statlige sektormyndigheter styrke sin deltagelse i det lokale/regionale arbeidet.

4.

Rælingen kommune ser likevel at det kan være hensiktsmessig at samme regionale ledd har både fag- og prosessansvar. Dersom prosessoppgaven skal flyttes til fylkesmannen, vil kommunen peke på viktigheten av at det lokale vannområdeutvalg (VOU) ikke svekkes. Erfaringen er at det lokale bidraget både sørger for bred lokal medvirkning og kunnskapsflyt på tvers av sektorer på vertikalt og horisontalt. Videre gir det lokale bidraget at andre sektormyndigheter utfordres og ansvarliggjøres i større grad enn de ville gjort på eget initiativ. Lokalkunnskapen kommunene har om de enkelte vannforekomstene med påvirkninger gjør vannforvaltningsarbeidet mer effektivt og rasjonelt. Det innebærer at staten da må øke overføringene og sikre grunnlaget for VOUs eksistens og styrke nødvendig veiledning både i fag og prosess, for å kompensere den tilleggsstøtten som fylkeskommunene har bidratt med selv.

5.

Prinsippet med også å forankre vannforskriften i naturmangfoldloven støttes. Det støttes ikke å fjerne forankringen helt fra plan- og bygningsloven (PBL). Ved å fjerne forankringen fra PBL oppfattes det både å svekke koblingen til flom, forebygging og generelle klimatilpasninger samt redusere forutsigbarhet i prosessgjennomføringen. Sektormyndigheter har etter PBL rett og plikt til å

samarbeide med vannregionmyndighetene om å utarbeide de regionale planene. Forpliktelsen til samarbeid må ikke svekkes, dersom en helhetlig vannforvaltning skal gjennomføres. Den bør være tydelig forankret i et lovverk.

6.

Forslag til tilføyelse i § 10, pkt. c). Det foreslås at også kost-nytte beregninger skal framgå av forvaltningsplanen dersom det skal settes mindre strenge miljømål.

7.

Kommentar til § 12, annet ledd. Vilåårene for vurderinger etter § 12 bør opprettholdes, slik at forslaget til endring blir en tilføyelse og ikke erstatning for annet ledd.

8.

Til endringsforslaget i §§ 14 og 16, er det viktig å understreke behovet for at det avsettes tilstrekkelige med ressurser til at oppgavene med registeret over beskyttede områder og Vann-nett kan løses på en god måte, og ikke hindrer framdriften. Generelt er erfaringene så langt at statlige myndigheter er underbemannet for oppfølgingen av vannforskriften, noe hele arbeidet har lidd under. Det å gi ansvaret til Miljødirektoratet støttes.

9.

De mindre endringene og tekstjusteringene i vannforskriften oppfattes som klargjørende.